

Кой кого надлъгалъ?

(Приказка).

Имало единъ царь. Той билъ много богатъ и много силенъ. Никой не можель да се мѣри съ него. Но царътъ се мислѣлъ и за най-уменъ въ царството си. Веднажъ той заповѣдалъ на глашатаите да разгласяятъ изъ цѣлото царство, че ще подари една златна колесница на тогова, който го надхитри и излъже.

Тръгнали отъ всички краища на царството учени и неучени, млади и стари, бедни и богати. Много народъ се събрали предъ царските палати. Всѣки чакалъ редъ да се яви предъ царя и да го излъже. Отъ една врата влизали, а отъ друга излизали. Изминали всички. Никой не излъгалъ царя. Последенъ се явилъ единъ циганинъ. Той носелъ на гърба си голѣма пръстена делва.

Царътъ го приель и шаговито запиталъ:
— Какво си помъкналъ тая делва, манго? Или мислишъ, че много умно си направилъ?

— Царю честити, — казалъ циганинътъ. — Не съмъ дошълъ ни да те лъжа, нито да хитрувамъ. А сега ми се отдаде случай да дойда и да ти кажа, че ти ми си длъженъ отъ старо време. Нѣкога си твоя дѣдо билъ много беденъ човѣкъ, а моя дѣдо пѣкъ, дето го рекли, съ лопата риналъ жълтиците. Потрѣбвало на дѣдо ти пари. Поискалъ отъ дѣдо ми. Той, като всѣки богатъ човѣкъ, безъ да мисли много, напълнилъ тая делва съ жълтици и му ги далъ. Сега съмъ дошълъ царю честити, както му е реда, и ти да се отплатишъ на внука на